

El crac de l'acústica

5/9/2004 |

La Scala de Milà ultima la posada a punt i l'artífex de la seva acústica serà el català Higiní Arau.

La Scala de Milà ha iniciat el compte enrere. El dia 7 de desembre alçarà un altre cop el teló després de dos anys i mig d'obres de reforma. Una delicada posada a punt en què ha participat molt activament un barceloní: Higiní Arau, considerat tot un crac de l'acústica. La seva missió: aconseguir que la música se senti no només per les orelles, sinó a través de les vibracions de tot el cos. Almenys, això és el que promet Ricardo Muti, el director musical del mític teatre italià.

La metamorfosi d'aquest temple respecte de la clàssica que Giuseppe Piermarini va crear el 1776 ha crescut mirant cap al cel --elevant la seva cuirassa uns 30 metres-- i al terra. Per Arau, doctor en Ciències Físiques, "sorprendrà l'absència de moqueta al de pati de butaques i la col·locació d'un terra lleugerament reverberant, que intentarà comunicar per transmissió corpòria un bit addicional d'audició que abans era impossible".

Aquest incansable investigador de l'acústica arquitectònica va descobrir el 1988 una nova teoria de la reverberació que li ha donat fama científica internacional i que ha estat informatitzada en diversos softwares que es venen a tot el món. "Em preocupava que les fórmules existents donessin moltes vegades resultats molt distants al mesurament real. El meu treball és ser un predictor: intentar ser infal·lible. Això implica molta responsabilitat, tractant-se d'una ciència de només 104 anys de vida". És dels pocs científics que, segons ell mateix comenta, ha arribat al punt més alt de la seva especialitat sense necessitat d'anar-se'n d'Espanya.

LA PROVA DEL SANT JORDI

Una de les seves màximes és: "Si l'acústica perjudica la imatge de l'arquitectura és que el projecte és defectuós o dolent". Una dualitat científicoarquitectònica que aparella en cada un dels seus projectes. Enumerar-los tots és impossible. El Baluarte de Pamplona, el Kursaal de Sant Sebastià i l'Auditori, el Liceu i el Palau Sant Jordi de Barcelona en són alguns. De fet, explica que va ser precisament en aquest últim on la seva teoria de la reverberació "va viure una autèntica prova de foc".

Un dels seus últims treballs també a la seva ciutat natal ha estat l'auditori del Fòrum, un edifici que, segons admet, "si té alguns problemes és perquè no hi va haver temps pràctic d'ajustar equips, instal·lacions, etcètera. Ha sigut l'obra més gran que he conegut construïda amb més rapidesa. Quan es decideixin a fer actes amb acústica natural --afegeix--, Barcelona descobrirà un auditori especialment apte per a l'òpera i per tant polivalent per a la música i la paraula". A pesar de les veus crítiques, Arau diu que creu "fermament en el Fòrum" i en la seva utilitat per "promoure moltíssims actes culturals importants de tota mena".

BUSCANT L'HARMONIA

Per aquest expert, "l'important de qualsevol sala d'audicions és que un so no faci desaparèixer l'altre, ja que en l'harmonia hi ha l'autèntica música". A La Scala, ha fet instal·lar un pis de set capes de fusta i altres materials, que assegurarà "un so òptim. El repte que es vol aconseguir --afegeix-- és que aquest coliseu sigui una mica millor que abans, però no tot el que hauria volgut perquè hi ha certes qüestions de la forma que són incanviabls perquè en la rehabilitació prevista són impossibles de variar. Espero que si La Scala era màgica abans, ho sigui una mica més després", sospira. Les reformes permetran ampliar en un 30% el nombre de funcions. El pla és obrir cada dia i el secret està en la nova torre escènica, de 56 metres d'altura i un escenari de

1.600 metres quadrats, que farà possible que s'alternin diferents muntatges. Amb aquesta restauració s'han rescatat paviments i estucs tapats per diversos pastitxos perpetrats en 226 anys d'història.

El 7 de desembre es viurà un emocionant viatge al passat: l'obra escollida per a la seva reinauguració serà l'òpera de Salieri Europa Riconosciutta, la mateixa que va sonar per primera vegada al teatre milanès l'any 1778.

Núria Martorell

El Periódico de Catalunya